

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárostra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1904. december 11.

11. szám.

Védőszemélyzet biztosítása.

Lapunk mult számában közölt vezető cikkünk befejező részében említést tettünk volt arról, hogy szükséges lenne az erdészeti és vadászati altiszti és szolgaszemélyzetnek baleset ellen való biztosítása az erdőbirtokosok részéről.

Szükségese nek látjuk most erre a látszólag csak amugy odavetett eszménkre visszatérni s rövidesen megokolni megvalósításának nem csak célszerű, de ugyszólván mulhatlanul szükséges voltát.

Az erdészeti és vadászati védőszemélyzet életéből meritett tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az erdei és vadászati kihágásokat megtorló törvényeink tulságosan enyhe volta nem képes gátat vetni az ezekben a bűnökben leledzők garázdálkodásainak, sőt azok gonosz mesteriségüket napról-napra vakmerőbben üzik s már szinte közönséges esemény számba megy az, hogy a fatolvajok, tilosban legeltetők és vad-orzók szembeszállanak a jogos tulajdont védő személyzettel s annak testi épségét, sőt életét is lépten-nyomon veszélyeztetik. Bizonyosság erre a legközelebb ismét megtörtént eset, hol hitvány kecskepásztorok egy főerdész és az őt kísérő erdőőr ellen támadtak s ezek életük megmen-tését csak a csendőrség megjelenésének köszönhatték.

Ezek a sűrűn ismétlődő támadások nagyon alkalmasak a védő személyzet megfélemlítésére, mert a harc kimenetele rendesen az ő hátrá-

nyára dől el, a mi szinte természetes, mert az ilyen vérontásra is elszánt gonosztévők többnyire többen szövetkezve üzik gyalázatos mesteriségüket, míg az erdőőr vagy vadőr szolgálá-tában rendesen magára van hagyva s így az esetleges harc természetesen egyenetlen. A védő személyzetnek ez a megfélemlítése kivált ott jár sikerrel, hol az és a családja a szolgálatadó részéről nyugdíjban nem részesül.

Az emberi természetben benne van az élet-fentartás ösztöne s ebből kifolyólag félelme a haláltól s nem igaz az az állítás, hogy vannak bátrak, kik meg nem remegnek a halál gondolától. Még a hónapokon, sőt éveken át kinos nyavájában vergődő is fél meghalni s keresi a gyógyulást s ha már erre nézve is félelmes a halál, kinek pedig valóságos megváltást hoz, milyen lehet egy duzzadó egészségű, erőteljes, ép ember részére, ki előtt ott állanak még az élet örömei?

Az ember élete azonban nemcsak az övé magáé, hanem — ott a hol ilyen van — a családjáé is. A családdal megáldott ember ugyanis többé már nem csak magának hanem családjának is, sőt tulajdonképen inkább ennek kénytelen élni és annak nemcsak napról-napra való fentartásáról, de jövőjének biztosításáról is gondoskodni. Képzeltetjük már most milyen borzalmas lehet a halál gondolata annál a család-apánál, a ki abban a tudatban lép annak küszöbére, hogy kedvesei, kiknek egész életét szen-

telte, az ő kimultával, az inség és nyomor áldozatává lesznek.

Az erdészeti és vadászat alkalmazottja esküt tesz arra, hogy a reá bízott vagyont minden körülmények között megőrzi és megvédi, szolgáltatását pontosan és hűségesen teljesíti s ez az esküje azután természetesen arra is utalja, hogy kötelessége teljesítésében még a saját életét is kockára tegye. Ezt tőle a törvény megkívánja, azt azonban már nem rendeli el, hogy az, kinek az érdekében ilyen önfeláldozó szolgáltatást kénytelen teljesíteni, gondoskodjék arról is, hogy az esetleg életét veszítő alkalmazottjának családja kenyérkeresőjének elvesztése után hiányt ne lásson, s ha szegényesen is, de tisztességesen megélhessen. Ez már a szolgálatadó lelkiismeretére és jóindulatára van bízva.

A kincstár, sőt egyes magán birtokosok is belátták szükségét annak, hogy alkalmazottjaik és azok családjai nyugdíjjal biztosítsanak, a szolgálatadók legnagyobb része azonban erről mit sem akar tudni, de legtöbb esetben nem is tehetné ezt, mert a nyugdíjakkal járó terhet a birtok meg nem bírná.

Módokat és eszközöket kellene tehát keresni arra nézve, hogy ott, hol a birtokos a saját erejéből nem képes alkalmazottjainak családjait abban az esetben, ha ezek kenyérkeresőjüket véletlen baleset folytán elvesztik, a megélhetést biztosítani s nekik megfelelő évi nyugdíjat szolgáltatni, mikép lehetne elejét venni annak, hogy

ezek a családok az őket ért ilyen csapás után koldusbotra ne jussanak.

Erre nézve egyedüli eszközül a baleset ellen való biztosítás kínálkozik, a melyet immár számos teljesen megbízható biztosító társaság felvett működése körébe.

A baleset ellen való biztosításnál a fizetendő díjak aránylag nagyon csekélyek, melyek minden nagyobb megerőltetés nélkül elviselhetők.

A baleset ellen való biztosítás előnyei többfélék. A biztosított ugyanis arra az esetre, ha baleset folytán huzamosabb ideig betegeskedik, erre az időre gyógykezelési és ételmezési költségekben részesülhet, míg ha életét vesztette, a biztosított összeg családjának jut s megmenti azt a nyomortól.

Nagyon célirányos és szükséges lenne tehát, ha az olyan erdő- és vadászbirtokosok, kik védő személyzetük s azok családjainak jövőjét egyébként biztosítani nem képesek, felkarolnák a baleset ellen való biztosítás eszméjét s alkalmazottjaikat valamely jóhitelű biztosítótársaságnál biztosítanák. A biztosított összeg lehetne például 10000 korona; nem sok ugyan, de mégis elég arra, hogy egy kisebb családot a nyomoruságtól megmentse. Nem ösmerjük ugyan pontosan a biztosítótársaságok erre vonatkozó díjtételeit, de azt hisszük, hogy ily összeg biztosításánál a fizetendő évi díj alig több 30—40 koronánál, tehát olyan csekélység, melyet bármely birtokos minden nagyobb megerőltetés nélkül áldozhatna személyzete javára.

Nász után.

— A „Magyarország“ után. —
Írta: Tanos Pál.

Lezajlottak a szarvasnász izgalmas ünnepségei az erdőn. Elhallgatott a koronás erdőfejedelmek féltékeny bömbölése, harcvágyó csatakiáltása, az erdőnek ez a legmegkapóbb muzsikája. Megszüntek a zenészővel járó mindennapi nászmenetek az erdő sűrűjében, szürke esthomályban, csillagfényes éjszakákon, ködbeborult hajnalokon. Nincs már hegyen-völgyön lakodalom.

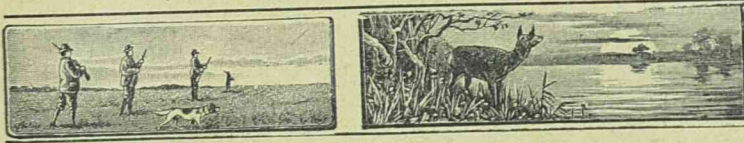
Teljes hat héten át tartott a szarvasoknak egy egész esztendőre szóló mulatsága. Amikor elkezdődött a gyümölcsérlelő hónapoknak a legelején, Szent Egyednek a nevenapján, akkor a menyország boltozatán még jó magasan delelt és a földre néha-néha mérgesen is

sütött le a nap. Az erdő mindenfelé teljesen érett, hargoszöld lombokban diszlett s csak itt-ott mutatott még elvéve egy-egy korán, idő előtt megfakult, elhalt falevelet. A fák tetején javában bugtak az örvösök, káricsáltak a seregélyek, bujkáltak a hajnalmadarak s a bokrokban versenyt énekelt az a sok kedves dalosunk, akik akkor még oly jól érezték magukat a szülőfészekük közelében. A sokszínű illatos virágok az üde másodvirágzásuk korát élték és mohón csalogatták édes kelyheikre a méhecskék ezreit. A napsugarakban még táncokat jártak a színes pillangók és mindenfelé zümögött a bogarak milliányi serege. Siettek élni, élvezni az élet gyönyörűségeit; mert az egyik részük már tudta, hogy egy hosszú-hosszu ismeretlen utra kell vándorolnia s a másik részük már érezte, hogy lépten-nyomon leselkedik rájuk a halál, amelyből az ő számukra nincsen föltámadás...

Akkor még nem mult el a nyár s még uralkodott aza része, mely a meleg napszakaira következett hideg éjszakáin megteremtette a szépséges nimfák mosdóvizét:

Ne higgye pedig senki azt, hogy az így fizetett összegek elvesznének a birtokosra nézve. Ellenkezőleg többszörösen megtérülnének azok az által, hogy a biztosított személyzet szolgáltatást kevesebb aggodalommal és félelemmel teljesítené s az erdei és vadászati kihágások által a birtokban okozott károk megcsappannának.

Mindenesetre jól tennék azok a kartársaink, kik nyugdíjjogosultságai nem birnak, ha szolgáltatadóikat a baleset ellen való biztosításukra rávenni igyekeznének, mert számos ártatlan család nyomoruságának lehetne ez által elejét venni.

Utasítás

az idénylelövésre, vagy bárcázásra és fővadtelepítésre fentartott, továbbá a kincstári erdészeti személyzet részére vagy tanulmányi célra kihasított, ugyszintén a bérbe ki nem vett vadászterületek felügyeletét és kezelését illetőleg. * * *

V. A vad értékesítése.

17. §. Hasznos vadat csupán tenyésztési célokra s a m. kir. földművelésügyi miniszternek előzetes engedélye alapján szabad befogni.

18. §. A fővadtelepítésre fentartott és a bérbe ki nem adott vadászterületeken a m. kir. földművelésügyi miniszter által elrendelt, vagy megengedett vadászatokon terítékre hozott hasznos vad, a kincstár javára a függelékben megállapított ár mellett, a helyi fogyasztóknak, vagy a mennyiben előnyösebb értékesítésre van kilátás, előzetesen megállapított árban, esetleg vadkereskedőknek adandó el.

a gyöngyös harmatot és megérlelte a még szebb tündérek haját: a hófehér ökörnyalat.

De most már más világ van az erdőn. Elköltözött a nyár. Elment a tavasz után, akit ő szorított ki a trónusából. S őt magát éppen úgy üldözte el onnan a most már teljes uralomra lépett ősz, hogy majdan ez is ilyen módon adjon helyet a télnek, aki mindnyájukat eltemeti. Előttünk áll immár az őszi erdő az ő hervadó, fakó szépségével, mely egészen új képet tár elénk.

A legfőbb disze, a fák és a bokrok lombkoronája egészen más szint váltott, az üde zöld helyett sötétet, komorot; sok-sok falevél elpusztult már lehullott egyenkint, csoportosan, tömegesen s csak egy részük szomorkodik még színevesztetten, lankadtan a bólintató ágakon és szinte kíváncznak már ezek is le a hívogató közös sirba, a már eltemetkezett testvéreik mellé. Hiszen már ugyse kaphatnak táplálékot az édesanyjuktól, aki ezt az éltető tápszert, a vérét már mind nagyobb mértékben bocsátja le a gyökereibe, a meleg föld

A vadászatban résztvevők azonban a terítékre hozott vadat a Függelékben megállapított árban megvehetik.

Az erdészeti személyzet által átvett vadnak további eladása fegyelmi büntetés terhe alatt tiltva van.

A tanulmányi célokra rendelt vadászterületeken elejtett vad szintén a fentemlítették szerint a kincstár javára értékesítendő.

19. §. Az elejtett vad tropheái (agancs, zergekampó, agyar, csuha) az elejtő vadászt illetik, kivételt képez a medve, hiúz és farkas csuhája, mely a kincstár tulajdonát képezi, de a Függelékben megállapított árban megváltható.

VI. Lődijak.

20. §. Az 1. §. b), c), d) és e) pontjai alatt felsorolt vadászterületeken az erdészeti személyzet által lőtt, csapdában, törben fogott, mérgezett, vagy bármi módon elpusztított és a függelékben felsorolt szörmés ragadozó vadakért a kincstár az ugyanott kitüntetett lődíjakat fizeti.

21. §. A Függelékben kitüntetett lődíjak csak azon ragadozó állatokért fizetnek, melyeknek szörméje, illetve a szárnyasoknál, azoknak feje és 2 alsó lábszára legkésőbb 8 nap alatt a kezelő erdőtisztnek bemutatva lett.

Az erdőgondnok a bemutatott szörmét a bal láb-szár belső oldalán, az anilinfestékekkel nedvesített erdőgondnoksági bélyegzővel megbélyegezni, a szárnyas ragadozók lábszárait és fejét megsemmisíteni köteles.

22. §. A lődíjakat az erdőigazgatóság az erdőgondnokság által bemutatott lőjegyzék alapján évnegyedenként utalványozza.

23. §. A ragadozó állatok pusztítását igazoló bizonyítékokkal való visszaélés legsúlyosabb szolgálati vétséget képez és a szolgálatból való elbocsátással büntetetik.

Budapest, 1904. évi június hó.

alá a már jelentkező hideg elől. Csak az éjjelenként rájuk szálló könnyőreles harmat tartja bennük most már a lelket: ez csak egy kis ideig még, mert ez csak a szomjukat ontja, de az éhségüket immár nem képesek csilapítani.

Örvösök, gerlicék bugása helyett szarkák csörögnek, varjak kárognak a fák és a bokrok kapaszkodó ágai között; az éneklők helyeit elfoglalták a néma magtörők, a kopácsoló harkályok, a pittyes cinégek; a virágok már nem nyitnak illatozó kelyheket s a méhek se mézet keresnek, s nem gyantát gyűjtenek nagy buzgósággal, hogy vele a lakásaik szellős részeit betapaszták, az ajtóikat megszüksék; a pillék és a bogarak már leélték az ő rövidke életüket, meghaltak, eltűntek s csak az a kis részük bujkál még hangtalanul a lehullott falevelekben, amelynek odvas fákban, korhadó tuskókban, földbe ázott lyukakban át kell aludnia a telet, élni kell az eljövő kikeletig, hogy az ő hivatásukat teljesen betölthessék.

Rányomta már a szent természet mindenre az el-

Függelék:

1. Árjegyzék.

Tétel-szám	A vad neve	A hus		A csuha		Jegyzet
		ár- egy- sege	ára	ár- egy- sege	ára	
1	Szarvas ---	kgr.	— 60	drb.	— —	Ad 1. és 2. Rigyetési időben lőtt szarvas és dám husa félárban számítandó
2	Dám ---	"	— 60	"	— —	
3	Őz ---	"	1 —	"	— —	
4	Zerge ---	drb.	10 —	"	— —	
5	Vadsertés ---	kgr.	— 50	"	— —	
6	Mezei nyul	drb.	1 20	—	— —	
7	Siketfajd ---	"	3 —	—	— —	
8	Nyirfajd ---	"	2 —	—	— —	
9	Császárfajd	"	1 —	—	— —	
10	Fácán ---	"	2 —	—	— —	
11	Medve ---	—	— —	drb.	60 —	
12	Hiuz ---	—	— —	"	20 —	
13	Farkas ---	—	— —	"	20 —	

Megjegyzés. Azokban az erdőgondnoksági kerületekben, a melyekben a személyzet külön vadászterülettel ellátva nem lett, a tenyésztésre szánt vagy a bérbe ki nem adott területeken terítékre hozott vad a személyzetnek a jelen árjegyzékben megállapított ár 50%-ában engedtetik át.

2. Lődijak

a személyzet által elejtett ragadozó vadak után.

Tétel-sz.	A vad neve	Lődij		Tétel-sz.	A vad neve	Lődij	
		K	f			K	f
1	Medve	30	—	7	Róka	3	—
2	Hiuz	40	—	8	Nyuszt	3	—
3	Farkas	40	—	9	Nyest	2	—
4	Vadmacska	3	—	10	Görény	1	—
5	Kóbor eb	1	—	11	Sas	2	—
6	Kóbor macska	—	50	12	Héja és karvaly	—	50

mulás szomorú bélyegét, mely minket is lépten-nyomon emlékeztet itt — a mulandóságra . . .

*

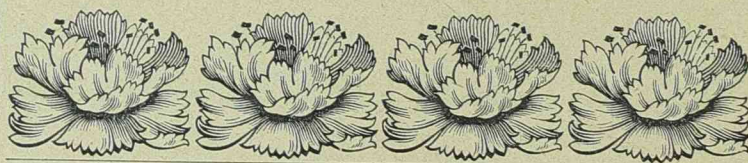
Az erdők koronás királyai, megundorodva az aszszonseregeik bájaitól, már eltaszították, száműzték ezeket maguktól s elhagyták a csak nemrég még annyira féltett háremjeiket minden bucsuszó nélkül. Innenfogva semmit se törődnek egymással. Se a bika az ő kedves sutáival, se ezek a megunt kényurukkal. Elváltak egy egész esztendőre s ez idő alatt, ha találkoznak is néha a jó legelőhelyeken, a hús italt kínáló patakoknál, a testedző sáros fertőknél, mint soha nem látott idegenek, mint közömbös fajtársak nézik csak egymást, akiknek semmi osztatlan vágyuk, semmi közös érzelmük nincs.

A bikák visszavonultak már az ő saját külön váraikba, amiket az erdő legsűrűbb völgyeiben, legrejtettebb katlanaiban tartanak maguknak, ahol inntul valóságos remeteéletet élnek éjjel-nappal egészen egyedül s ahol az első szabad idejüket annyira a föltétlen

3. Lődijak

az 1. §. b) és d) pontjai alatt megnevezett vadászterületeken a személyzet által rendeltre elejtett hasznos és kártékony vadak után.

Tétel-sz.	A vad neve	Lődij		Tétel-sz.	A vad neve	Lődij	
		K	f			K	f
1	Szarvas	6	—	7	Siketfajd	1	—
2	Dámvad	4	—	8	Nyirfajd	—	50
3	Őz	2	—	9	Fácán	—	40
4	Zerge	2	—	10	Császárfajd	—	30
5	Vaddisznó 1	—	—	—	Nyul	—	40
6	Vaddisznó 1	5	—	11	Fogoly és erdei	—	—
—	éven felül	—	—	—	szalonka	—	20
—	éven alul	2	—	12	—	—	—

Az Évkönyv

megrendelésének a hónap elejével ismét némi élénkség mutatkozott, de még mindig sokan hiányoznak olyanok a megrendelők névsorából, a kikre eddigi ismeretségünk után biztosan számítottunk. Az évkönyvet nagy befektetéssel 2000 példányban nyomtatjuk s az eddigi megrendelések még nem elegendők a nyomdai, könyvkötészeti és szétküldési költségek fedezésére. Ismételve kérjük ennél fogva mindazokat a tisztelt barátainkat, kik még eddig meg nem rendelték az évkönyvet, hogy azt maguk részéről mielőbb megtenni s erre ismerős kartársaikat is buzdítani szíveskedjenek. Az erre vonatkozó előfizetések kizárólag „Évkönyv kiadóhivatala, Szászsebes” küldendők. Az újabb jelentkezők névsora itt következik:

pihenésre, a teljes nyugalomra áldozzák, hogy csak a nagy éhség s még inkább a szomjúság képes őket innen kimozdítani.

Itt most békével megférnek egymás szomszédságában azok az elkeseredett vetélytársak is, akik nemrég még ádáz csatákba hívták és halálra keresték egymást. Sőt még meg is barátkoznak most és szövetkeznek egymással. Amikor beköszönt a kemény tél, megjön a csikorgó hideg és a fenéig fagyott mély hó, amelynek még éles jégkéreg is van a tetején, akkor ezek az előbbi ellenségek fölkeresik, megtalálják egymást és kibékülve csapatokba verődnek és szorosan összetartanak, együtt maradnak a békekötés idejére hűségesen. Az előre érzett közös veszély, a közös védelem szüksége teszi ezt törvényükké.

A keményre fagyott, sokszor kérgessé vált nagy hóban csak egyesített erejükkel juthatnak hozzá nagykeservesen sovány élelmükhöz. Törtetni kell a jeges havat, ami véresre sebzi lábaikat s amit ha egymást fölváltva tehetnek meg, nagy könnyebbségére van mind-

420. Wellibil Károly, Gács.
421. Szentgyörgyi Károly, Lesnyek.
422. Keresztes István (3 péld.), Kürpod.
423. Dragomir Pompeius, Nagy-Sebes.
424. Valentin Géza, Kapi.
425. Screiner András, Topánfalva.
426. Szporuy Gyula (6 péld.), Csörötnek.
427. Vadas László, Fenyőerdő.
428. Kolozsváry István, Fenyőerdő.
429. Garay István, Leánykut.
430. Kovány Mihály, Boica.
431. Jungmann Pál, Pécsvárad.
432. Grellneth János, Keped-Dumbrava.
433. Guckter Károly, (9 péld.), Budapest.
434. Troján György, Felső-Mecenzéf.
435. Dubóczi András, Somodi.
436. Fekete József, Topánfalva.
437. Pócs Bertalan, Péth, p. u.
438. Varga István, Alsó-Hámor.
439. Városi erdőhivatal (2 péld.), Kassa.
440. Muraközy János (4 péld.), Ó-Radna.
441. Katána János, Gilcság.
442. Tanhoffer István, Oása.
443. Faur Traján, Láz.
444. Pántlik Ignác, Szászsebes.
445. Szabó Márton, „
446. Nyika János, Ansel.
447. Polónyi Lajos, Ungvár, (Zngó.)
448. Leszher Sándor, Felső-Kabol.
449. Ludrovsky János, Bártfa.
450. Sichte Károly, Aranypatak.
451. Bálint János, Szent-Ágota.
452. M. kir. erdőgononokság, Szélakna.

nyájuknak. Ők ezt tudják. S vajjon ki tanította őket erre? . . .

De ebben a rájuk nézve mindenképp nagyon hátrányos évszakban nemcsak közös munkára, hanem közös védelemre is szorulnak. A nagy tél ide is, ahol nincs rendes hazája, elhozza az ő legádázabb ellenségüket, a farkast. És ők ezt is tudják és ezért is állnak össze ilyenkor nagyobb csapatokba. Tudják, hogy a farkas ellen csak úgy védekezhetnek sikeresen, ha tömegben vannak és a megtámadóikat, szorosan összeállva, az ő éleshegyű szuronyerdőjükkel fogadhatják köröskörül. Hát ezt honnan tudják és hol tanulták? Ott, ahol a magukra maradt agancstalan suták megtanulták, hogy ők az ilyen támadások ellen éppen megfordított helyzetben, fejjel befelé, farral kifelé, csak az éles csülkeikkel védekezhetnek, mint a ménések csapatjai a patáikkal.

(Folytatása következik.)

A NAGYVILÁGBÓL.

Kavarodás, népgyűlések, pártgyűlések, bizalmi és bizalmatlansági nyilatkozatok, sőt itt-ott már bevett fejek is; ez a helyzet most széles e hazában. A szabadelvű párt és az egyesült ellenzék igyekezik tüllicitálni egymást a választók bizalmának elnyerésében. Tisztázódni, vagy pedig még jobban bonyolódni csak akkor fog ez a helyzet, ha majd ismét összeül az országgyűlés, melynek első ülése fénysugarat fog vetni a jövőbe, mely hogy ne legyen válságos: minden igaz hazafinak kell, hogy őszinte óhajta legyen.

Éppen ilyen homályos a jövő az orosz-japán háboruban, honnan teljesen megbízható híreket nem lehet kapni. Port-Arthur ostroma tovább tart s talán az eddiginél is nagyobb erőfeszítéssel, mert a balti hajóraj gyors tempóban halad a Sárga-tenger felé s ide körülbelül a jövő év elején meg fog érkezni, a japánoknak tehát sietniük kell az erősség bevételével, mert különben eddigi összes vér- és pénzáldozatuknak, mit erre a közel kilenc hónap óta tartó ostromra fordítottak, kárba vesztet. Viszont a vár őrsege is emberi erőt meghaladó erőlködéssel, makacsul védi azt, hogy az időt a balti-flotta megérkezéséig kihuzzassa. A mandzsuri harctéren az ellenséges csapatok még mindig farkasszemet néznek egymással s a sokat emlegetett nagy csata alig fog még egyhamar megvívódni, a tüzerharc és egyes kisebb különítmények csatározása azonban váltakozó szerencsével napirenden van. Oroszország komolyan foglalkozik egy újabb hajóhad szervezésével, mely szinte hivatva lenne a távol keletre vitorlázni.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A petróleumlámpák kezeléséről.

Az a sok baleset, amely a kőolajlámpák helytelen kezeléséből ered, arra sirta a szakköröket, hogy utasításokat adjanak azoknak helyes kezelésére. A jó petróleumlámpának első és főkélléke, hogy biztos alapon álljon. Alsó része legyen széles és nehéz, míg a felső, amennyire csak lehet, könnyű, hogy föl ne dőlhessen. Az olajtartó leghelyesebben ércből készül, de a vastag üvegből valók sem rosszak. Kis kézilámpákat ne igen használjunk. Az olajtartályra oldalt egy kis nyílást is szoktak készíteni a kőolaj beletöltésére, ez azonban felesleges és veszélyes is, mert a lámpát kezelőt arra készteti, hogy akkor töltsön a lámpába olajat, amikor a lámpa még ég. A bétartó csavarmenettel illesztessék az olajtartályra és zárjon teljesen jól. A bét ne legyen rövidebb vagy hosszabb kelleténél, de ne legyen szélesebb vagy keskenyebb sem annál, mert különben szorul

a bértartóban és nem szivja fel kellőképpen az olajat, amikor pedig a lámpa sötéten ég. Legyen a lámpa lehetőleg olyan, hogy könnyen lehessen kezelni, szét-szedni. A bél lógjon le fenéig s a lámpát sohase éges-sük ki az utolsó csepp olajig. A lámpaüveg (cilinder) megfelelő nagy legyen és biztosan üljön tartójában. A lámpaernyő lehetőleg elégheetlen anyagból készüljön vagy pedig annak anyaga tétessék vegyi uton eléghe-tetlenné. A tökéletes lámpáknál önműködő eloltó ké-szülék is szoktak alkalmazni. Ha még hozzáteszük mindezekhez azt, hogy a belet körülbelül két hónapon-kint ki kell cserélni, a lámpát gyakran tisztítani, meg-töltése után a belet lejjebb csavarni és nem felejtjük el azt sem, hogy tilos a tűzbe olajat önteni: akkor talán elfogjuk kerülni azokat a baleseteket, amelyek már nem egy viruló életnek vetettek véget.

* **A prém.** Most, hogy ismét beköszöntött a zord tél újra előkerülnek a különféle prémek és drága szőr-mék, a melyekért, tulajdonosok néha mesés árakat fizet-nek. Miért oly drága némely állat préme, azt a vadá-szat nehézségei, az állat ritkasága és a feldolgozás ma-gyarázzák meg. Szibériától kezdve le egészen a Tüzföldre, vizen és szárazföldön egyaránt üzik, vadásszák ezeket az állatokat. Belsőültek nyáron hosszú lándzsákkal fakéregből készült csónakjukkal, télen pedig hálóval fogdossák a jégbevált lyukakban a tengeri vidrát. Szibé-riában a cobolyra, ezüstrókára, a fókára vadásznak. Dél-amerikából hozzák a gyapjas éger gereznáját, míg Ausztrá-liában a kengurut vadszszák. Az állatok nagyrészt Lon-donba szállítják, mert itt van a világpiaca a prémeknek és állati bőröknek. Az óriási árucarnokokban, a hol 10—15 millió korona értékű áru is van néha felhal-mozva, évenként rendszeren négyszer tartanak vásárt. A legértékesebb az orosz ezüstróka prémje, a melyből egy gallér és muff 30—32 ezer korona. Hamisítványtól óva-kodják a vevő, mert igen ügyesen tudják utánozni, az ezüstróka-prémet a festéssel a mi 300—400 koronánál többbe nem kerül. Volt rá eset, hogy egy orosz főran-gú dáma 100.000 koronát fizetett egy valódi ezüstróka-prémből készült muffért és gallérért. A cobolyprém is igen becses, bár annak értéke már sokkal kisebb, mint az ezüstrókáé. Egy gallért muffal együtt meg lehet venni 10.000 koronáért. A délamerikai balszameger gereznája szintén igen drága. Nevezetes cikk az angol világpiacon a fókabőr, a melyből vadászskabátokat készítenek. A foka bőrt olyan finomra ki lehet dolgozni, mint a legpuhább glacé-kesztyűbőr s egy ily kidolgozott fókabőr-kabát néha 30.000 koronába is belekerül.

* **A nyil-méreg.** Ma már az egész világon ismerik a löfegyvereket s a puska a legvadabb új-zélandiak előtt is félelmes szerszám, de azért sok millió ember él, a ki még csak nyíllal tud bánni. Az angol-tibeti expe-

diciónak sok kellemetlenséget okoztak a tibeti, hegyi-lakók nyilai. Kinában még alig egy pár éve nyíllal vol-tak fölfegyverkezve a katonák. A legügyesebb nyilasok-nak az indiánokat tartják, a kik valóban csodálatos módon kezelik e fegyvert. Délnyugat-Afrikában a néme-tek ellen nyíllal harcolnak a hererók szövetségesei, a hegyi damarák, s ezek csupán nyilas csapatokpan vo-nulnak föl a németek golyószórói ellen. Nyilvesszőjük, mely kemény kigyófából van faragva, jó erősen kilöve, áttöri az ember mellét, de teljesen elég, ha csak egy kis karcolást is ejt, mert a nyilvessző hegyére kent mé-reg ezen át is beszívároghat a vérbe. Ez a méreg oly erős hatása, hogy egy mákszemnyitól negyedóra alatt meghal a legerősebb szervezetű ember is. Német keres-kedők beszélték, hogy vadászat alkalmával nyíllal egy hatalmas tigrist ejtettek el, vergődött. bögött de hét perc alatt kimult a nyilvessző erős mérgétől. A nyilmér-get a papok készítik, még pedig egyik bálványuk ünne-pén s egészen szertartásos formák között mártogatják bele nyilaikat a sötét, párolgó folyadékba. Mielőtt ez az ünnep elkövetkeznék, már hetekkel előbb bejárák az erdőt s száz meg száz féle mérges növényt szednek össze. Ezeket réz üstökbe rakják, erős ecetet öntenek rá s naponta fölkeverik, míg pár hétre az egész rotha-dásnak indul. Ekkor mérges csipésű vörös hangyákat dobálnak bele, az ünnep napján pedig az egészet össze-főzik. A harcosok sorba állanak, mindenik átadja nyil-vesszőjét a papoknak, kik az üstökbe mártják azokat. Vigyáznak különben arra, hogy a sötétes folyadéknak gőzéből be ne szivjanak, mert a fejlődő gázok halálo-sak. Ezután következik a méreg kipróbálása: valaki fel-hasítja karját s a kifolyó vérbe hullat egy csepp mérget, ha ez pezsegni kezd, akkor használható s a véredé-nyekbe hatolva, feltétlenül öl. Miként a japánok a hara-kirit, a damarák azt tartják a legbiztosabb és legbátrabb cselekedetnek, ha valaki a mérget akképp próbálja ki, hogy magát öli meg. Az ilyen merész vállalkozás nem is ritkaság.

* **A föld legmagasabb hegye.** Eddig vitás volt a tudósok közt, hogy mi a föld legmagasabb hegy-csucsának a neve. W a u g h ezredes, az indiai térkép-főlvételi hivatal főnöke 1856-ban azt ajánlotta, hogy a Himalaya legmagasabb csucsát, (melynek a benn-szüllötteknél nem volt neve) elődjéről Mount Eve-rest-nek kereszteljük el. Mikor Schlagintweit egy évvel később Nepalt beutazta, a Katmandu vidékén égbemeredő Gauriszankar csucsban az Everestet vélte föltalálni s azóta a Gauriszankar név lassanként kiszorította az utóbbit. 1886-ban több angol tiszt kételkedni kezdett abban, hogy a Gauriszankar és az Everest egy és ugyanaz s azóta a kérdés nem volt tisztázva, míg most végre W o o d kapitány eldöntötte. W o o d tavalý Neptalt beutazta, hogy térkép-főlvételt tegyen s ekkor kiderült, hogy az Everest és a Gauriszankar két külön-böző csucs. A régebbi főlvételek szerint az Everest 8840, a Gauriszankar pedig 7143 méter magas.

NAPI HIREK.

— **Egy főerdész veszedelemben.** Aradról jelentik: Daempfer István kir. főerdésznek, a borossebesi járási erdőgondnokság vezetőjének következő esetét: A főerdész hétfőn kiment Ignestre, a község határában elterülő erdőségbe. Észrevette, hogy az erdő egy részében fiatal, sikerült ültetvényesen szarvasmarhák és kecskék legelnek, bár az erdő-törvény szigorúan tiltja az ilyen helyen való legeltetést. A főerdész meghagyására Bedő Albert járási erdőőr a vágásba ment, a honnan 13 szarvasmarhát hajtott elő és jelentette, hogy körülbelül kilencven kecske legel a tilosban. Ekkor már vagy 30 oláh paraszt csoportosult a főerdész körül, valamennyinek fejsze volt a kezében. Daempfer megkérdezte tőlük, hogy kinek a marhái legeltek a vágásban, majd megrotta őket a kihágás miatt. Az oláh pásztorok fenyegető magatartást tanusítottak, sőt egy 18 esztendőes suhanc egyenesen a főerdész elé lépett és kihívó módon oda szólt neki:

— Te nem parancsolsz nekünk!

A főerdész leszidta a suhancot, majd a mikor ez kezét emelt reá, megragadta a jobb kezét és arculütötte. Az oláhok erre odatódultak a főerdészhez és megfenyegették, hogy agyonverik, ha el nem hagyja az erdőt. Bedő Albert erdőőr arra számítva, hogy tetlegességre kerül a dolog, lekapta válláról szolgálati fegyverét és készenlétbe helyezkedett a főerdész háta mögött. Az oláhok azonban nekirohantak az erdőőrnek és földre teperték. A hatalmas erejű főerdész látva, hogy az erdőőr veszedelemben forog, pusztá kézzel közéje vágott a tömegnek, lerázta az erdőőrrel az embereket, de egyikük úgy vágta hátba egy hatalmas doronggal a főerdészt, hogy a földre rogyott. Bedő erdőőrt pedig három fejszeütéssel leterítették. Mikor a főerdész és az erdőőr magukhoz tértek, bementek Minyád községbe, a hol már biztonságban voltak. Daempfer főerdész és Bedő járási erdőőr bementek Aradra és bünvádi feljelentést tettek támadóik ellen.

— **A kétszívű ember.** Két szive s azonkívül a rendesnél kettővel több bordája van Maggion Giuseppe olasz honpolgárnak. Ezt a tényt orvosi vizsgálat állapította meg. A szívek a mellkas két felében fekszenek; a jobboldali teljesen egészséges, a másik kissé sorvadott. Egy amerikai múzeum 32.000 koronát ajánlott fel Maggionnak, ha holttestét végrendeletileg a múzeumnak hagyományozza; a felét az összegnek kifizetik, a másik felét pedig akkor, amikor negyvenöt éves lesz.

— **Az állatvilág statisztikája.** A párisi természet-történeti múzeum összeállította az állatvilág statisztikáját. Eszerint a földön és a tengerekben 400.000 olyan állatfaj él, melyet a tudósok ismernek és amelyet le is irtak. maguk a rovarok 280.000 különböző fajra oszlanak, míg madár csak 18.000 féle van, tehát alig harmadrésze az

összes állatfajoknak. Van továbbá 12.000 féle hal, 8300 féle hüllő, köztük 1610 kigyófaj, 50.000 féle moluszká, 1300 féle kétéletű, 200.000 féle pók, 3000 féle tövises bőrrű és 8000 féle féreg.

— **Véres lakodalom.** Bácskának Rém községében lakodalom volt. A lakodalomban ott volt Müller István felső-szentiványi parasztgazda is, a kinek a felesége mellett ott ólalkodott Szaller Antal rémi parasztleány. A férj rendreutasította a legényt, a ki erre bicskájával a férj hasát felvágta. A szerencsétlen ember meghalt, a gyilkost elfogták.

— **Halál a katedrán.** Bartha Gyula székesfővárosi tanító 34 éves korában meghalt. Nemes hivatásának gyakorlása közben, váratlanul érte a szimpatikusan képzett fiatalembert a halál. Csütörtökön délelőtt elsőosztályu gyermekeket tanított és leszállt a katedráról, hogy a gyermekek munkáját megnézze. Tíz óra lehetett, amikor megint fel akart lépni az emelvényre, de e pillanatban összeesett. A kis gyermekek rémülten rohantak ki a teremből és a folyosón értesítették a tanítókat a dologról. Azok besiettek, de akkor már csak szegény kollégájuknak kolttestét emelhették föl. Szívszélhűdés ölte meg a derék fiatal tanítót. Özvegyén kívül két árvát hagyott hátra.

— **Mérgezés fénymázzal.** Furcsa, sőt eddig még egyáltaláan elő sem fordult mérgezési eset történt a napokban New-Yorkban. Egy fiatal ember, akinek még előtte való nap semmi baja sem volt, éjszaka hirtelen rosszul lett, dacára a gyors orvosi segítségnek, meghalt. A vizsálat a halál okául furcsa különös dolgot állapított meg. A fiatal ember ugyanis előtte való nap új cipőt huzott, s a bőrön átszivárgott fénymáz mérges anyagai a testébe szivódtak s ez okozta halálát. A fénymáz vegyi vizsgálata kiderítette, hogy a fénymáz a különben ártalmatlan festékek és zsirokon kívül mirbanolajat tartalmazott, amely igen mérges nemcsak bensőleg, hanem még illanó alakban is. Az olajnak főtulajdonsága, hogy nagyon hamar oldódik illetve vegyül, s így történt, hogy a fiatalember vérében gyorsan eloszolva, majdnem azonnali halálát okozta.

— **Egy halálraitelt öngyilkossági kísérlete.** Az ókanizsai kettős rablógyilkosság ügyében a bíróság a rémestett két főbűnösét, Csésznek Mihályt és Kovács Józsefet kötélt általi halálra ítélte, Katona Károlyt pedig tizenöt évi fegyházra. A halálra ítélt gonosztevők közül Csésznek Mihály teljesen meg van törve. Órák hosszat sir, bánja szörnyű cselekedetét és egyre hajtogatja, hogy nem akar akasztófán meghalni. Elkeseredésében kedden önként akart megválni az élettől és csak a fogházőr éberségén múlt, hogy ki nem siktott a büntető igazságszolgáltatás kezéből. Éjfél tájban a halálraitelt a lepedőjét összececsavarta, hurkot kötött rá és az ablakvasra felakasztotta magát. A börtönőr azonban mindjárt az öngyilkossági kísérlet elkövetése után kiszabadította a halálos helyzetből, mielőtt még az eszméletét elveszítette volna. Az ügyész kérdésére, hogy miért akart öngyilkos lenni azt válaszolta, hogy nem akar az akasztófán meghalni.

— **Az elhagyott férj.** Temesvárott agyonlőtte magát Opra János, a megyei gazdasági egyesület irodavezetője. Opra már pár nappal előbb eltűnt a lakásáról és azóta nem tudtak a nyomára akadni. Egy külvárosi szállóban vett lakást és ott f. hó 5-én reggel 9 órakor becsengette a pincért, a kinél reggelit rendelt. Mialatt a pincér odajárt, Opra halántékon lőtte magát. Az öngyilkos a tavasszal feleségül vett egy 16 éves szegény leányt, a ki két hónapi házasság után elhagyta. Ez nagyon elkésztette a szerencsétlen embert, a ki egyre bánkódott és bánatában megvált az élettől.

Szerkesztői üzenetek.

Magdó Márton urnak, **Rodvancz.** A kérdéses ügyre vonatkozólag külön levelet irtunk, de itt is hangoztatjuk, hogy az igazság az Ön részén van. — **Farkass Zoltán** urnak, **Czajla.** Cikkünkben mi is kiemeltük, hogy kíváncsok, hogy a közpályára lépők tudják a hivatalos magyar nyelvet, azt azonban most is állítjuk, hogy a kassai bizottság eljárása nem volt korrekt, mert ha a vizsgát az eddig bevett szokástól eltérően akarta megtartani, ennek már a vizsgai határidő kihirdetésekor; sőt előbb kellett volna kifejezést adnia, hogy azok, kik ennek a kíváncsoknak nem voltak képesek megfelelni, vagy rákészültek volna a magyar nyelven való vizsgázásra, vagy legalább ne tették volna a hosszú utat és nagy költségeket haszontalanul. Az igazság és jog rovására még hazafiaskodni sem szabad, dacára annak, hogy a vezér-elvnek mindig annak kell lennie, hogy: „A haza minden előtt!”

A kiadóhivatal postája.

Vida József urnak, **Rezvác,** **Kozma Lázár** urnak, **Kis-haros.** A hiányzó lapszámokat újból postára tettük s eddig bizonyosan kézhez vették. — **Császtek Ferenc** urnak, **Budapest.** Az említett első értesítést nem kaptuk meg, most azonban a címet kiigazítottuk. — **Fertig Ferenc** urnak, **Veszprém.** A lapot rendesen küldtük, de a 9-ik szám azzal a megjegyzéssel érkezett vissza, hogy: „elköltözött.” Igaz, hogy csak az utcát jeleztük a címszalagon, mert első ízben nem közölte a házszámot is. Most már ezt is jelezzük s így azt hisszük, jövőre pontosan fogja kapni a lapot. — **Farkass Zoltán** urnak, **Czajla.** Köszönjük a figyelmeztetést. A hiba akkor történt, midőn előfizetését megújította s ezt bevezettük az új nyilvántartásba, a régiből pedig elfeledtük törölni. Most már bizonyosan csak egy példányban kapja a lapot. — **Bezák József** urnak, **Chinorán.** A lap rendesen megy s ha valamely szám nem érkezne meg, szíveskedjék azt az ottani posta által reklamálni, mit ez ingyen köteles teljesíteni. — **Liszka Antal** urnak, **Kecskemét.** Mikor kedves bátyja küldeménye beérkezik, akkor az a figyelmeztetés már utban volt s így azt nem vonhattuk vissza. A dolog rendben van. — **Teszárs Ferenc** urnak, **Fényes.** Köszönjük a közölt címet; az illetőknek küldtünk mutatványszámot. A lapot mindig a megjelenés napján, vasárnap reggel tesszük postára; előbb nem lehet, mert az csak szombaton este készüli el s az expedíció sok időt vesz igénybe.

Hirdetések és pályázatok.

1477/904. szám.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllő vármegyében a felméri erdőőri körületben megüresedett, összesen 490 korona illetmény-

nyel és nyugdíjjal egybekötendő II-od osztályu erdőőri állásra pályázat hirdettetik.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában előirt szakvizsga letételét, valamint életkorukat, esetleg eddigi alkalmazásukat és végül ép szellemi erő és egészséges testalkatuk mellett hibátlan beszélő és halló képességüket igazoló okmányokkal felszerelt, sajátkezűleg írott bélyeges kérvényüket **1904. évi december hó 25-ig** a segesvári m. kir. állami erdőhivatalhoz nyújtsák be.

A folyamodványban megemlítendő a családi állapot (nős, hány családtaggal, vagy nőtlen) és a nyelvismeret.

A kinevezendő erdőőr állását a kinevezéstől számítandó 15 napon belül elfoglalni köteles.

Kelt Segesváron, 1904. évi december hó.

M. kir. állami erdőhivatal.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

3—

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

2478/1904. erd. alb. sz.

Pályázati hirdetmény járás erdőőri állásra.

Székhely: Gölniczbánya.

Összjavadalmazás: 680 kor.

Pályázati határidő: **1904. évi december hó 25-ike,** a kérvények a löcsei m. kir. állami erdőhivatalhoz nyújtandók be.

Szepesvármegye közig. erdészeti bizottsága.

Löcsén, 1904. évi november hó 26-án.

Gyesch Ágost,
erd. biz. alelnök.

Alsófehérvármegye közig. erd. bizottsága elnökétől.

Sz. 3909/1904. erd.

Pályázati hirdetmény.

Az Alsófehérvármegyében Zalatna, Valea-Doszuluj, Trimpoel, Petrosán, Galacz, Fenes és Ompolg-Preszáka községek területén fekvő állami kezelésbe átvett erdők és kopárok felügyeletére, Zalatna székhellyel rendszerezett, 400 korona évi fizetés, 80 korona évi lakpénz és 160 korona évi lótarási átalánnyal díjazott, lemondás folytán megürült zalatnai kerületi **erdőőri állásra** ezennel pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtnak, miszerint erdőőri szakvizsgálati bizonyítvánnyal, keresztlevéllal, erős, egészséges testalkatukat bizonyító orvosi bizonyítvánnyal és szolgálati okmányaikkal felszerelt folyamodásukat **folyó évi december hó 30-ig** Alsófehérvármegye közigazgatási erdészeti bizottságához terjesszék be.

Nagyenyeden, 1904. évi november hó 30-án.

Gáspár János,
elnök.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ÉSZETI UJSÁG

ERDÉSZKÖNYVSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKÝ EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egység szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1904. december 11.

11. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Védő személyzet biztosítása. — 2. Utasítás. — 3. Tárcá: Nász után. — 4. Az Évkönyv előfizetői.
5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Különlélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői üzenetek.
10. A kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Új!

Az erdei szalonka

EVEÉL. 1900. AZ ORSZÁGOS IPAR

**** Irta: Lakatos Károly. ****

Ára igen szép arany Metszésű
festményekkel díszített vászon-
kötésben 3 forint, füzve 2 frt.

Megrendelhető a könyv a pénz előleges beküldése, vagy utánvét mellett: Ifj. NAGEL OTTÓ könyvkereskedésében Budapesten, Muzeumkörút 2. szám. 3—3

Fontos téli idényre!

Téli kalina (filcz) csizmák

saját gyártmány

erősek, meleget tartók, csinos kiállításban; 4 évig is viselhetők; jóságáért és tartósságáért kezességet vállalok.

ÁRA: 8 KORONA.

Megrendelésnél pontos mérték beküldését kérem

LENGYEL ALBERT

erdőőr.

4—4

Alsó-Rákos, Nagy-Küküllő-megye.

Erdőőrök és vadászok részére

b vadász-fegyvereket jutányos árban szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

** Élő vad! **

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas árakon vásárol az Élőállatkiviteli vállalat és állat-nagykereskedő:

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám.

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más elsőminőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg. :11—26

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller Janos

Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műóras, főtartalója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefsképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE

SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár munkában van s a következő tartalommal fog megjelenni:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. " " " " szakvizsgákról.
8. " " a vadőri "
9. " " " hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruhá szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugberezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Hasznos madarak jegyzéke.
27. Duvadak mérgezése.
28. Kitömésre szánt állatok kezelése.
29. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
30. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet fog képezni. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Ennek alapján teljesen indokolt az

Előfizetési felhívás

melyet ezennel az Évkönyvre hirdetünk.

Az Évkönyv előfizetési árát potom 2 koronára tettük, hogy így módjában legyen azt a legszegényebb sorsu erdészeti és vadászati altisztnak is megszereznie.

Az évkönyv nem lesz bolti áru s így abból csak annyi példányt nyomatunk, a hányra az előfizetési díj folyó évi november hó végéig hozzánk be lesz küldve. Siessen tehát mindenki beküldeni a 2 korona előfizetési díjat, hogy így tájékozva legyünk a nyomtatandó példányok számáról. Az előfizetés beküldője olvashatóan jegyezze fel nevét, lakását, utolsó postáját és a vármegyét.

Az előfizetés a következő címen küldendő:
Az „Évkönyv“ kiadóhivatala, Szászsebes.

Szászsebes, 1904. év október havában.

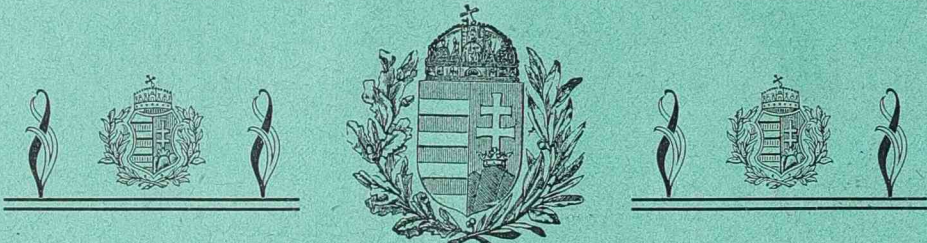
PODHRADSKY EMIL,

Az ÉVKÖNYV kiadója.

1899. SZEGED: OKLEVÉL. 1900. AZ ORSZÁGOS IPAREGYÉSELET BRONZ DISZ-ÉRME.

#

Magyar Magpergető-Gyár

Erdei csemetekert

és díszfenyőtelep

Faragó Béla

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI
UDVARI SZÁLLITÓ

≡ ZALA-EGERSZEGEN. ≡

Tisztelettel kéri a magyar erdész közönséget, hogy

erdei vetőmag és erdei

csemete, továbbá díszfenyő

szükségletének beszerzése alkalmával hézagpótló hazai iparvállalatát az eddig is kitüntető módon megnyilatkozott becses pártolásában megtartani méltóztassék. — Cégem erdőbirtokosoktól is szívesen vásárol mindennemű — famagot és annak idején mintázott ajánlatokat kér. —

#

AZ 1902. II. MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS POZSONY: ARANYÉREM ÉS ELISMERŐ OKLEVÉL.

#

#

1903. KERTÉSZETI KIÁLLÍTÁS SZATMÁR: DISZOKLEVÉL. 1903. CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓI CIM.

#

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG” gyorsajtóján 1904.